

212 Du gör dig påmind

I Du gör dig på - mind om din stor - het
 i var blom - ma skön, där hum - lan häm - tar
 nä - ring och mitt ö - ga fin - ner ro. I
 ber - gens och i ha - vens stor - het,
 och på äng - en grön där får jag häm - ta
 kraft och hopp, där väx - er min tro. Så
 lär mig Gud att rätt för - stå hur jag kan vår - da

Dm *G/B* *C*

bäst allt det som mi - na hän - der når, att

Am *Dm* *G/B* *C/B^b* *F/A*

mång - a drop - par, om än små, till - sam - mans blir en

Dm *B^b* *Csus4* *C* *F*

ren ock mäk - tig bru - san - de flod.

2 Gud, påminn oss om vårt ansvar att i stort och smått
förändra vårt beteende, att göra vad vi kan.
Ja, lär oss, Herre, rätt förvalta uppdraget vi fått,
att värna om din skapelse som ingen annan kan.
Så lär oss Gud att rätt förstå hur vi kan vårda bäst
allt det som våra händer når, att många droppar, om än små,
tillsammans blir en ren och mäktig brusande flod.

Text och musik: Lars Brandström